

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมคำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยนที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นปัจจุบัน จังหวัดภูเก็ต นำมาจำแนกประเภท และวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำ ความหมาย และลักษณะของการยืมคำในภาษาจีนดังกล่าวมาใช้ในภาษาไทย โดยใช้แหล่งข้อมูลในคำบลตลาดใหญ่ และคำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โดยใช้ผู้ออกภาษาจำนวน 4 คน และผู้สอบทานข้อมูลที่ได้พิจารณาคัดเลือกอย่างมีเกณฑ์ จำนวน 1 คน ผลการวิจัยพบว่า คำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยนที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นปัจจุบัน จังหวัดภูเก็ตที่รวบรวมได้มี 1,239 คำ จำแนกคำออกเป็นประเภทต่าง ๆ ใ้ 19 หมวด การสร้างคำมี 3 ลักษณะ คือ การสร้างคำแบบคำประสม การสร้างคำแบบส่วนวน และการสร้างคำแบบทับศัพท์ และเล่นเสียงสระรอง ในแง่ความหมายของคำยืมภาษาจีนดังกล่าวปรากฏว่ามี 3 ลักษณะคือ คำที่ความหมายคงเดิม คำที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายเพียงเล็กน้อย และคำที่ใช้ในความหมายเฉพาะถิ่นจังหวัดภูเก็ตโดยเฉพาะคำที่เกี่ยวข้องกับสถานที่และคำที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ส่วนการยืมคำภาษาจีนฮกเกี้ยนมาใช้ในภาษาไทยถิ่นภูเก็ตมี 5 ลักษณะคือ การทับศัพท์ การทับศัพท์แต่เสียงเปลี่ยนไปเล็กน้อย การใช้คำไทยแปลคำภาษาจีน การใช้คำไทยประสมหรือซ้อนกับคำภาษาจีน และคำที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ในคำประสม